

32. Wí pé: Taani ẹnì tí ó ẹ̀sẹ̀ ọ̀sọ̀ tí Allaahu mú jáde fún àwọn ẹ̀rúsin in Rẹ̀ àti ìjẹ-ìmu tí ó dára ní èèwò? Wí pé: Wọn wà fún àwọn tí wọn gba (Allaahu) gbọ̀ ní ilé ayé (yìí), (şùgbọ̀n) tí wọn nìkan soṣo ni lojọ igbènde. Báyan ni A n ẹ̀sẹ̀ àlàyé àwọn àmì náà fún àwọn ẹ̀niyàn tí wọn ní imò.

33. Wí pé: Olúwaa mí ẹ̀sẹ̀ àwọn iwà ibájẹ̀ ní èèwò, èyí tí ó hàn nínú un wọn àti èyí tí ó pamó, àti ẹ̀sẹ̀ àti dídá ọ̀tẹ̀ sílẹ̀ láì nídíí tí ó tó, àti kí ẹ̀ máa da nìkan pọ̀ mó Allaahu èyí tí kò pa yín lásẹ̀ pé kí ẹ̀ sẹ̀, àti kí ẹ̀ máa sọ ohun tí ẹ̀ kò ní imò nípaà rẹ̀ mó Allaahu.

34. Gbogbo ìjọ kòòkan ló sì ní àsìkò tí rẹ̀, nígbà tí àsìkò wọn bá de, wọn kò ní lóra ni wákàtí kan, bẹ̀ẹ̀ ní wọn kò sí ni kúrò síwájú àsìkò náà. .

35. Èyin ọ̀mọ̀ Adamu, nígbà tí àwọn ọ̀jìsẹ̀ bá wá bá yín láti araa yín, tí wọn sì n ka àwọn àmì Mì fún yín, lẹ́yìn náà, ẹnì tí ó bá páyà (Allaahu) tí ó sì ẹ̀sẹ̀ àtúnṣe, kò ní sí ibèrù fún wọn, bẹ̀ẹ̀ ní wọn kò ní banújẹ̀.

36. Àwọn tí wọn sì pe àwọn àmì Wa ní irọ̀ tí wọn ẹ̀rí kúrò níbẹ̀ pẹ̀lúu igbéràgà, àwọn ni èro iná, wọn yóò ẹ̀ gbére nínú un rẹ̀.

37. Kò sí alágbòsí tí ó ju ẹnì tí ó n purọ̀ mó Allaahu lọ tàbí tí ó pe àwọn àmì Rẹ̀ ní irọ̀, ipín wọn nínú un àkọ̀sílẹ̀ yóò tó wọn lówó. Nígbà tí àwọn ọ̀jìsẹ̀ Wa bá dé ọ̀dọ̀ wọn láti gba ẹ̀míi wọn, wọn yóò béèrè pé: Àwọn ohun tí ẹ̀ n kẹ̀pẹ̀ yàtò sí Allaahu dà? Wọn yóò wí pé: Wọn sá fún wa, wọn yóò sì jẹ́rìí lẹ́rì araa wọn pé dájúdájú àwọn jẹ̀ olùṣàìgba (Allaahu) gbọ̀.

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ
وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ
نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْمُونَ ﴿٦٦﴾ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ
رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ
وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ
بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمُونَ
﴿٦٧﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا
يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٦٨﴾ يَبْنِي
ءَادَمُ إِمَامًا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
ءَايَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِءَايَاتِنَا
وَأَسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٧٠﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِءَايَاتِهِ ۖ أُولَئِكَ يَنَآهُمْ نَصِيبُهُم
مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوهُمْ
قَالُوا أَإِنَّا مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا
ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَافِرِينَ ﴿٧١﴾